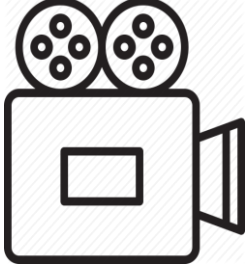

DER NAME DER ROSE I THE NAME OF THE ROSE I GÜLÜN ADI

Yapım Yılı: 1986 **Senaryo:** Umberto Eco, Andrew Birkin

İtalya'nın kuzeyinde bir manastırda cinayet işlenmiştir. Saygın ve bilgili bir Fransisken olan Baskerville rahip William, olayı araştırmak üzere imparator tarafından görevlendirilir. Babası tarafından, rahip William'ın yanına eğitilmesi için verilen genç rahip Adso da bu görevde hazır bulunur.
Film, İtalyan yazar Umberto Eco'nun orijinal adı 'Il Nome Della Rosa' olan romanından sinemaya uyarlanmıştır.

Filme Dair Notlar:

Benediktin Tarikatı, Aziz Benedikt'in öğretisini benimsemiş Hristiyanlığın Katolik koluna bağlı bir manastır cemaatidir. Tarikata bağlı ilk manastır 529 yılında İtalya'nın Subiaco kenti yakınlarında kurulmuştur. Günümüzde her bir manastırın bağımsız oluşu ve bir üst yöneticiye bağlı olmayışı sebebiyle Benediktin manastır yaşamı Hristiyanlıktaki diğer dini tarikatlardan ayrılmaktadır.

Benediktin Tarikatına ait olan manastır Rocca Calascio isimli İtalya'nın Abruzzo kentinde olan çok görkemli bir yapıdır. Yapı Orta Çağ gereksinimlerinin bir ürünüdür. Yüksek bir dağın zirvesine kurulmuş ve etrafı surlarla örülmüştür. Benediktin Keşişleri için burası bir inziva noktasıdır. Aynı zamanda kendi sınırları içerisinde bir otorite teşkil etmektedir. Başrahibin çizdiği sınırlar çerçevesindeki kurallar, keşişler tarafından bilfiil uygulanmaktadır.

Film'de şahit olduğumuz olaylar ve karakterler tarafından dile getirilen konular dönemin siyasal ve sosyal yapısını anlamamızda önemli ipuçları sunuyor:

- **“Doğası gereği ahlakı bozuk olan dişi, kutsal inanç ile arındığında zerafetin en asil aracı haline gelebiliyor.”** (Bir keşişin Meryem heykeline bakarak söylediği ifadeler)
- **“Bir keşiş gülmemelidir. Çünkü kahkaha ile sesini yükseltenler ancak aptallardır. Gülmek insanın yüz hatlarını bozan şeytani bir şeydir.”** (Bu bir manastır kuralıdır ve her toplantı öncesi başlamadan önce yapılan öğütlerden bir tanesidir.)
- **“Çok bilgelikte çok acı vardır, bilgisini arttıran acısını da arttırır.”**

Bilgiye ve bilgi edinmeye bakış Ortaçağ'da, günümüzde olduğundan bir hayli farklı bir durum teşkil ediyor. Örneğin bahse konu olan manastırda büyük bir kütüphane var. Kütüphanede döneminin çok önemli yazma eserlerinin olduğunu görüyoruz. Minyatürlerin parşömenlere geçildiğini gözlemliyoruz. Manastırda el yazması eserleri çevirmekle görevlendirilmiş Yunanca tercümanı istihdam ediliyor. Fakat kilisede bu kütüphaneye erişim çok kısıtlı. Sadece başrahip tarafından akredite edilmiş kimseler buraya erişim hakkını sahip. Kütüphanede içeriği manastır yönetimince uygunsuz bulunan eserlerin sayfaları zehirle bezeniyor. Sadece başrahibin erişebildiği labirentlerle gizlenmiş gizli bölmelerde çağın en kıymetli eserleri gizleniyor.

Yazdığı bir kitap yüzünden kazığa bağlanarak ateşe verilen yazarlar da bu karanlık çağın, karanlık vesikalarından...

- **“Kadın erkeğin değerli ruhunu ele geçirir. Ölümden daha acı olan şey, kadındır.”**

Ortaçağda Hıristiyan bir tarikatın yaşamını anlatan filmde, kale içi toplumunun (keşişlerin) kadını, doğası gereği ahlaki bozuk bir varlık olarak olarak tanımladığını görüyoruz.

- **“Bir engizisyon yargıcının kararını tartışan, kâfir olur.”**

Kiliseye karşı çıkan Hristiyan tarikatlarının oluştuğunu görüyoruz. Dolcino Tarikatı, kilisenin hiyerarşik yapısına karşıydı. Feodal düzenin muhalif gruplardan biri oldular. İnsanların eşitliğini savundular. Müşterek yardımlaşma ve saygıyı önemsediler, ortak mülkiyeti tesis etmeyi istediler.

Filmde verilen bir bilgiye göre; İsa'nın fakir olduğuna inanıyorlardı, o sebeple bütün zenginleri öldürdüler.